

Ο τουρκικός αναθεωρητισμός την περίοδο 1973-2022

Απεικόνιση σε 16 χάρτες

Στην προσπάθεια βαθύτερης κατανόησης από το ευρύτερο κοινό του τουρκικού αναθεωρητισμού, οι συνημμένοι χάρτες απεικονίζουν, με παραστατικό και αδιάφυστο τρόπο, τις τουρκικές παράνομες, μονομερείς ενέργειες και αιτιάσεις.

Οι χάρτες ξεκινούν από το status quo που είχε κατοχυρωθεί με τις Συνθήκες της Λωζάννης (1923) και των Παρισίων (1947).

Στη συνέχεια προβάλλονται οι τουρκικές αξιώσεις, όπως αυτές ξεκίνησαν με τις παράνομες αδειοδοτήσεις της κρατικής τουρκικής εταιρίας πετρελαίου (TPAO) για εξερεύνηση κοιτασμάτων πετρελαίου σε περιοχές ελληνικής υφαλοκρηπίδας στο Βόρειο Αιγαίο το 1973, συμπεριλαμβάνουν την προσπάθεια υφαρπαγής από την Ελλάδα της ευθύνης για έρευνα και διάσωση στο μισό Αιγαίο τη δεκαετία του '80, τη θεωρία των «γκρίζων ζωνών» τη δεκαετία του '90, την κλιμάκωση με νέες άδειες στην Ανατολική Μεσόγειο, την αποδοχή ως επισήμου δόγματος της «Γαλάζιας Πατρίδας», το «τουρκο-λιβυκό μνημόνιο» και φθάνουν μέχρι την τουρκική θεωρία περί του καθεστώτος αποστρατικοποίησης των νησιών του Αιγαίου.

Οι ανωτέρω χάρτες τεκμηριώνουν την έκταση του τουρκικού αναθεωρητισμού με σκοπό την ανατροπή του status quo, παραβιάζοντας το Διεθνές Δίκαιο και το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, απειλώντας την ειρήνη, την ασφάλεια και τη σταθερότητα στην περιοχή μας.

ΧΑΡΤΗΣ 1 – 1923: Παραίτηση της Τουρκίας από κάθε τίτλο κυριαρχίας επί των νησιών που βρίσκονται πέραν των τριών μιλίων από τις ακτές της Ασίας

Το 1923 με τη Συνθήκη Ειρήνης της Λωζάννης, η Τουρκία παραίτηθηκε από την κυριαρχία όλων των νησιών που βρίσκονται πέραν των 3 μιλίων από τις μικρασιατικές ακτές, με εξαίρεση την Ίμβρο, την Τένεδο και τις Λαγούσες Νήσους (άρθρα 12 & 16). Το 1932 υπεγράφη μια Συμφωνία και ένα Πρωτόκολλο, μεταξύ Τουρκίας και Ιταλίας, ειδικά για την περιοχή των Δωδεκανήσων, τα οποία είχαν παραχωρηθεί τότε στην Ιταλία, με την οποία αφενός προσδιορίστηκε η κυριαρχία επί των νησιδών που βρίσκονται μεταξύ των μικρασιατικών ακτών και της Μεγίστης και αφετέρου οριοθετήθηκαν τα θαλάσσια σύνορα σε όλη την περιοχή των Δωδεκανήσων. Η Συμφωνία και Πρωτόκολλο του 1932 εξακολουθούν να ισχύουν μεταξύ της Τουρκίας και της Ελλάδας, ως διαδόχου της Ιταλίας κράτους.

ΧΑΡΤΗΣ 2 – 1972: Χωρικά ύδατα Ελλάδας & Τουρκίας

Μέχρι και το 1972, η Τουρκία, πέραν των χωρικών της υδάτων 6 ν.μ. στο Αιγαίο και 12 ν.μ. σε Μεσόγειο και Εύξεινο Πόντο, δεν είχε προχωρήσει σε κάποια μονομερή κίνηση διεκδίκησης σε θαλάσσιες ζώνες. Οι διεκδικήσεις της Τουρκίας έναντι της Ελλάδας ξεκίνησαν την δεκαετία του '70.